

VA BÉ DEIXAR-SE DESVETLLAR PELS SOMNIS

* Un bon amic estava reclavant els bancs de l'església. Comentàvem que son vellets pero encara faran un bon servei. Llavors vàrem decir clavar els altaveus i eliminar els penjolls de fil-ferro. Es que somniàvem desperts. Anhelàvem una església parroquial endreçada, senzilla, clara. I el somni ens feia actius. Hem fet el que hem pogut. Ja no falta tant.

* Ens esperàvem a cal Notari per fer constar que la parròquia no pot prorrogar la cessió d'ús del centre catòlic a l'escola perquè les condicions escripturades per a la pròrroga no s'han complert. Comentàvem amb un altre bon amic que ja han passat els temps en els quals l'església feia suplències a dojo. Somniàvem cada cosa al seu lloc i els béns de l'església acomplint la seva missió de servei. Somniàvem. De moment érem a cal Notari. Ja no falta tant.

* Erem cinc a repassar papers dels grups de treball de l'assemblea diocesana amb l'intent de preparar uns objectius mínims de treball per al curs vinent. Somniàvem unes esglésies locals fraternalment vinculades. El somni n'aplegava cinc al voltant d'una taula. Ja no falta tant.

* Un grup de bones cristianes deïan que troban a faltar que la parròquia convoqui de tant en tant a tots els grups a pregar plegats. La pregària reclama la unitat i a casa nostra gràcies a Déu molts grups pregunten però ho fan ells amb ells. I en moltes altres coses també va cadascú per ell. De moment vàrem refermar la decisió de convocar, en començar el curs, una junta que aplegui algun representant de cada grup. Somniàvem la unitat i somniàvem també un consell pastoral que fos capaç de promoure la comunió... i ens hem quedat amb una junta gestora. Ja no falta tant.

* Estàvem conversant en mig de les moxilles amb uns joves i unes noies que preparen una sortida d'estiu. Jo somniava en uns pares que vulguin trobar en els grups d'esplai i en els escoltes de la parròquia tots els serveis educatius i fins el testimoniatge de la fe. Alguns d'aquests joves ho tenen clar i ho fan explícit en els seus programes. Ja no falta tant.

* Els promesos de les trobades de l'altra setmana varen dialogar sobre moltes coses. Es qüestionaven sobre l'amor, sobre la fe, sobre el servei. Anhelaven que l'amor fos amor, que la fe fos sincera i la parella acollidora. Varen anar trencant el gel i dissabte varen acabar cantant plegats. Somniaven. Ja no falta tant.

* Marta triscava a la cuina. Vigilava el foc, comptava els minuts del sofregit, amania el pollastre i -si volia quedar bé- no es podia torbar. Marta somniava. Estava asseguda, però no és pas que no fes res. Havia aconseguit vèncer el neguit (cosa estranya). Tenia confiança. La Paraula la guiava somnis endins que la de fer el millor rostit.